

Frederik Overby Vinding

Kaliméra

Skydedøren med insektnettet binder en smule. Der skal et ordentligt ryk til for at åbne den. Den tørre hede rammer ansigtet med det samme. Jeg træder et skridt ud på de orange fliser på hotellets tagterrasse og kigger ud over den brune by med de sandfarvede bygninger. Bag de slidte bygninger tårner det store rektangulære klippe sig op. På toppen står det faldefærdige tempel med det klassiske græske søjler.

Fredag morgen forlod vi hotellet efter en morgenmadsbuffet, der mildest talt gav en angst i smagsløgene for resten af det græske køkken.

Første punkt på dagsordenen var et besøg på den danske ambassade. For at nå ambassaden krydsede vi over grundlovspladsen og forbi parlamentet, der med sin matte orange farve og ikkeeksisterende detaljer i den grad er anderledes fra Christiansborgs nybarokiske stil.

Ambassadøren var en utrolig hyggelig mand, der med hjælp fra sin praktikant kørte os igennem en langt slideshow med grafer og illustrationer, der gav et dækkende billede af Grækenlands udfordringer efter krisen, der tvang landet i knæ.

Hovedpointerne var, at landet havde haft en utrolig højt arbejdsløshed, da landet blev kastet ud i en finanskrisen, der ramte hårdere end i størstedelen af Europa og til dels var selvforskyldt. Det vidste man jo i hovedtræk godt, men noget af det, der overraskede mig, var, at deres system simpelthen er så gennemsyret af bureaukrati, der vil få de danske djøffere løbe skrigende væk. Han gav et eksempel med en besøgende, han havde haft, der skulle bruge en hel dag, på at samle stempler fra forskellige kontorer bare for at få lov til at forankre i havnen.

Efter ambassadøren var vi på byvandring med en lokal guide, der både gav os en gennemgang af de historiske steder, men også gav et billede af, hvordan de indfødte og specielt den yngre generations bekymringer og tro på eget land. Hun kom også ind på en pointe, ambassadøren havde fortalt os. Siden krisen er over 700.000 uddannede mennesker forladt landet med de godt 11 millioner mennesker for at få bedre levevilkår. Det såkaldte 'Brain drain'.

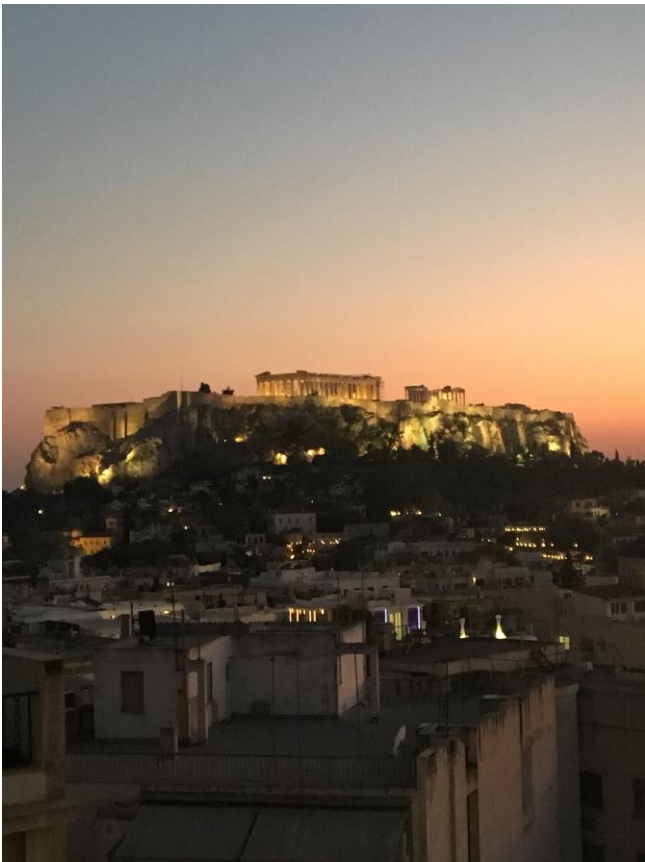

Et styks praktikant foran Parthenon. Athenes tempel.

Frederik Overby Vinding

Efter mødet med guiden og en tung omgang mousakka mødtes vi med en dansk mand fra organisationen Faros. De arbejder med utilpassede flygtningebørn, der strømmede ind i Athen under flygtningekrisen. De bor på gaden og har intet hjem, og Faros hjælper de få de nu kan med at integrere dem. Han fortalte om den kritiske stemning der opstod i landet efter 700.000 uddannede forlod landet til fordel for 1 million flygtninge. Når økonomien i forvejen er i hundene er der ikke mange ressourcer til at hjælpe 1 million flygtninge, og stemningen er ikke, at de europæiske lande er særligt solidariske, når de ikke vil tage nogle af dem men kun hjælpe økonomisk. Det satte også et perspektiv, på hvordan debatten i Danmark er, når der er så stor forskel, på hvor mange Grækenland skal håndtere i forhold til os selv.

Lørdag gik vi med raske skridt mod klippen i midten. Vi skulle bestige Athens største turistattraktion, Akropolis. Inden vi nåede toppen havde vi et indslag på en lille klippesats kaldet Areopagos, hvor vores medrejsende journalist Søren Peder fortalte os om Paulus tale til grækerne. Paulus prøvede at omvende grækerne fra de mange forskellige græske guder til den kristne monoteisme. Det var et spændende indblik i, hvordan filosoferne dengang nægtede at høre på Paulus og kaldte ham et fjols. Der var ikke meget åbent debat, og en hændelse der skete så langt tilbage trækker klare tråde til, vores mediebillede i dag.

Akropolis set fra vores hotelværelse.